

Sygn. akt VI GC 734/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 15 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku VI Wydział Gospodarczy

w składzie następujących:

Przewodnicząca: SSR Aleksandra Fons

Protokolant: Agata Jasiul-Markowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 stycznia 2015 r.

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w B.

przeciwko P. P.

o ustalenia

1. ustala nieistnienie stosunku prawnego – umowy o świadczenie usług dotyczącej montażu systemu alarmowego za wynagrodzeniem 2 498,26 zł (dwa tysiące czterysta dziewięćdziesiąt osiem złotych 26/100) - pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w B. a P. P.;
2. zasądza od pozwanego P. P. na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. kwotę 742 zł (siedemset czterdzieści dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 734/14

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. wniosła o orzeczenie – na podstawie art. 189 k.p.c. – o nieistnieniu zobowiązania spółki wobec przedsiębiorcy P. P. na kwotę zobowiązania 2.498,26 zł z tytułu montażu systemu alarmowego oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym zastępstwa prawnego wg norm przepisanych.

Na uzasadnienie powództwa wskazała, iż w lipcu 2009 r. pozwany wykonał bez zlecenia i bez wiedzy powódki prace instalacyjne (instalacja alarmowa) na budowie hangaru stanowiącego własność powódki położonego w miejscowości P.. Prawdopodobnie instalacja została wykonana omyłkowo bowiem w zabudowaniach tych znajdował się też hangar (...) Sp. z o.o., na rzecz której pozwany wówczas wykonywał prace. O wykonanej instalacji powódka dowiedziała się z dostarczonej faktury nr (...) z dnia 17.07.2009 r. wystawionej przez P. P. na kwotę 2.498,26 zł. Powódka nie uregulowała faktury, zgłosiła jednocześnie żądanie usunięcia instalacji, nadto jej zdaniem prace zostały wadliwie wykonane. Od 2010 r. pozwany nie kontaktował się ze Spółką. W lutym 2013 r. powódka otrzymała z Krajowego Rejestru Długów Biura (...), które działało w imieniu przedsiębiorcy P. P. wezwanie do zapłaty na kwotę zobowiązania 2.498,26 zł. Pomimo bezpodstawności wniosku wpis do rejestru dłużników został dokonany i Spółka figuruje w dniu do chwili obecnej. Poprzez istnienie wpisu Spółka doznaje wymiernych szkód i uszczerbku dla dobrego imienia spółki.

Pozwany P. P. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że w lipcu 2009 r. zawarł z powódką ustną umowę zlecenia, której przedmiotem było wykonanie instalacji alarmowej w hangarze stanowiącym własność powódki w miejscowości P.. Klucze do hangaru wydał pozwanemu P. M. będący przedstawicielem powoda. A. O. kilkakrotnie pojawiał się w hangarze w trakcie wykonywania instalacji. Zarówno on jak i S. S. prezes (...) Sp. z o.o. nie zgłaszali zastrzeżeń do pracy pozwanego. Za wykonaną instalację wystawił fakturę VAT obciążającą powoda na kwotę 2.498,26 zł. Odrębną fakturę wystawił na rzecz (...) Sp. z o.o. za wykonanie prac w hangarze należącym do (...) Sp. z o.o. W związku z brakiem uregulowania faktury przez powoda pozwany wezwał go do spłaty zadłużenia. Pozwany wskazał, że fakt wezwania go do usunięcia usterek wykonanej instalacji wskazuje, że powódka zleciła pozwanemu wykonanie instalacji alarmowej.

Sąd ustalił co następuje:

P. P. (...) P. P. zawarł ustną umowę o dzieło z P. M. na wykonanie instalacji alarmowej w hangarze w miejscowości P. na rzecz (...) Sp. z o.o. w S. oraz na rzecz (...) Sp. z o.o. w B..

P. P. ustalił z P. M. cenę za wykonanie zlecenia. Hangary udostępniał pozwanemu P. M., gdyż posiadał do niego klucze.

/dowód: zeznania świadka P. M. – k. 132,133, zeznania pozwanego P. P. – k. 174,177/

P. P. nie kontaktował się z (...) Sp. z o.o. w B. w celu potwierdzenia warunków umowy.

/bezsporne; nadto: zeznania strony powodowej A. O. – k. – k. 172, zeznania pozwanego P. P. – k. 174/

W miejscowości P. obok hangaru będącego własnością (...) Sp. z o.o. znajduje się hangar, którego właścicielem jest powodowa spółka. Hangary położone są od siebie w odległości 10 metrów.

/bezsporne/

Wykonanie instalacji alarmowej P. M. zlecił w imieniu (...) Sp. z o.o. – prezes spółki S. S., nie otrzymał on pełnomocnictwa od (...) Sp. z o.o. w B..

P. M. działał jedynie w imieniu Spółki (...) Sp. z o.o. Współpracował z nią w lipcu 2009 r. i zajmował się zabezpieczeniem wszystkich obiektów (...) Sp. z o.o., które znajdowały się w Polsce. Z A. O. P. M. dokonywał ustaleń co do rozwiązań technicznych tj. sposobu w jaki zamontowany będzie alarm – dwa manipulatory, tak by każdy z właścicieli mógł swobodnie wejść do swojego hangaru.

A. O. nie dał umocowania ani P. M. ani S. S. do zawierania umów w imieniu powódki.

/dowód: zeznania świadka S. S. – k. 90, zeznania świadka P. M. – k. 132,134, zeznania strony powodowej A. O. – k. 172, zeznania pozwanego – k. 175/

W lipcu 2009 r. P. P. zamontował instalację alarmową w hangarze Spółki (...) Sp. z o.o. oraz w hangarze powodowej spółki w miejscowości P.. Prace w obu hangarach odbywały się jednocześnie. Wszelkich ustaleń w tym zakresie P. P. dokonywał z P. M..

/dowód: zeznania świadka A. G. – k. 89, zeznania świadka P. M. – k. 133/

Kwestię rozliczeń, w tym zasady płatności P. M. ustalał z S. S.. Z A. O. nie rozmawiał o tym, w jaki sposób wyglądać będzie płatność za system alarmowy.

/dowód: zeznania świadka P. M. – k. 133/

W trakcie wykonywania instalacji A. O. przebywał na terenie hangaru i widział jak pozwany wykonuje prace, był przekonany iż jest to pracownik P. W., który miał dla powodowej spółki wykonywać instalację alarmową.

/dowód: zeznania świadka A. G. – k. 89, zeznania świadka P. M. – k. 133, zeznania strony powodowej A. O. – k. 172/

Po wykonaniu instalacji P. P. wystawił rzecz (...) Sp. z o.o. w B. fakturę VAT na kwotę 2.498,26 zł. Spółka nie uściła należności wynikającej z faktury. Fakturę odesłała wskazując jednocześnie na brak zlecenia do wykonania instalacji, a także na jej wadliwość.

/dowód: faktura VAT – k. 31, zeznania świadka M. D. – k. 131, zeznania świadka P. M. – k. 133, zeznania pozwanego P. P. – k. 175/

P. P. po rozmowie z S. S. obniżył wartość wykonanej usługi i wystawił korektę faktury VAT na kwotę 1.999,99 zł.

/dowód: korekta faktury VAT – k. 30, zeznania świadka P. M. – k. 133/

Instalacja wykonana przez P. P. została zdemonstrowana. P. W. dokonał kalkulacji kosztów systemu sygnalizacji włamania w hangarze powódki, a następnie wykonał taką instalację i wystawił fakturę VAT na kwotę 2.993 zł netto (3.651,46 zł brutto).

(...) Sp. z o.o. w B. uściła należność i zaksięgowała tę fakturę.

/dowód: kalkulacja kosztów – k. 28-29, faktura VAT – k. 64, rejestr zakupu – k. 67-68 zeznania strony powodowej A. O. – k. 173 /

Podłączenie lokalnego systemu alarmowego w hangarze spółki (...) Sp. z o.o. w S. do stacji monitorowania alarmów Spółki (...) Sp. z o.o. w S. nastąpiło na podstawie umowy o świadczenie usług monitoringu elektronicznego z dnia 7 lipca 2009 r.

Spółka (...) obsługuje również monitoring w hangarze powodowej spółki.

/dowód: pismo z dnia 22.05.2015 r. wraz z umową z dnia 07.07.2009 r. – k. 158-160, zeznania strony powodowej A. O. – k. 173/

P. P. w dniu 26 października 2009 r. wezwał (...) Sp. z o.o. w B. do uregulowania należności w wysokości 2.498,26 zł.

W odpowiedzi (...) Sp. z o.o. w B. wskazała, że nie zlecała mu żadnych prac.

W dniu 15 lutego 2010 r. P. P. ponownie wezwał do uregulowania należności. W odpowiedzi spółka podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko.

/dowód: wezwanie do zapłaty – k. 17, pismo powódki z dnia 05.11.2009 r. wraz z zpo – k. 18-19, wezwanie do zapłaty – k. 20, pismo powódki z dnia 19.02.2010 r. wraz z zpo – k. 21-23/

P. P. przekazał sprawę firmie windykacyjnej, która wezwała powodową spółkę do uregulowania należności. Przedstawiciel firmy windykacyjnej spotkał się z A. O. w siedzibie powódki w B.. W trakcie rozmowy A. O. stwierdził, że nie zlecał pracy P. P. i dlatego nie ureguluje należności wynikającej z wystawionej przez niego faktury.

/dowód: zeznania świadka M. D. – k. 131/

Pismem z dnia 11 lutego 2013 r. rzecz (...) Sp. z o.o. w B. została wezwana przez Krajowy Rejestr Długów ((...)) Biura (...) S.A. do zapłaty na rzecz P. P. kwoty 3.652,32 zł.

Pismem z dnia 28 lutego 2013 r. (...) Sp. z o.o. w B. wezwała P. P. do zaprzestania działań mających na celu naruszenie dobrego imienia Spółki poprzez zgłoszenie jej do Krajowego Rejestru Długów. Następnie pismem z dnia 27 czerwca 2014 r. oświadczyła (...), że wpis został dokonany w sposób nieuprawniony, w oparciu o nieistniejące zobowiązanie.

W odpowiedzi (...) wskazało, że nie zachodzą przesłanki do usunięcia przez biuro informacji gospodarczych z tytułu art. 31 pkt 6 ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych. Jednocześnie poinformowało, że nie ma uprawnień do rozstrzygnięcia spraw spornych.

/dowód: pismo z dnia 28.02.2013 r. wraz z zpo – k. 24-25, wezwanie do zapłaty – k. 25a, pismo z dnia 27.06.2014 r. – k. 33-35, pismo (...) z dnia 04.07.2014 r. – k. 36/

(...) Sp. z o.o. w B. złożyła wniosek o usunięcie informacji z (...) wobec sporności sprawy i niepodpisania przez powódkę faktury, a także braku zlecenia wykonania usługi.

Wpis nie został usunięty.

/dowód: wniosek wraz z zpo – k. 26-27/

Umieszczenie powódki w Krajowym Rejestrze Dłużników źle wpłynęło na wizerunek powodowej Spółki – miała problemy z otrzymaniem kredytów, wypożyczeniem sprzętu budowlanego.

/dowód: zeznania strony powodowej A. O. powódkę – k. 173/

Sąd zważył co następuje:

(...) Sp. z o.o. w B. zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie spór pomiędzy stronami dotyczy faktu podjęcia przez strony współpracy tj. istnienia stosunku zobowiązaniowego.

Powódka podkreślała, iż nie posiada wiedzy w zakresie czynności podejmowanych przez P. P. na jej rzecz i zakwestionowała istnienie jakiegokolwiek zobowiązania względem pozwanego.

Przesłanką rozpoznania roszczenia o ustalenie istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego jest wykazanie interesu prawnego po stronie powodowej. Zgodnie bowiem z art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Pojęcie interesu prawnego na ogół zgodnie rozumiane jest jako potrzeba prawna. Potrzeba ta wynika z sytuacji prawnej, w jakiej się powódka znajduje. Interes prawny zachodzi, jeżeli sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości (por. m.in. wyrok SA w Poznaniu z dnia 5 kwietnia 2007 r., III AUa 1518/05, LEX nr 257445; wyrok SA w Białymstoku z dnia 7 lutego 2014 r., I ACa 408/13, LEX nr 1437870).

Należało zatem w pierwszej kolejności rozstrzygnąć, czy powódka posiadała interes prawny w wytoczeniu powództwa.

Strona pozwana stała na stanowisku, że powódka nie mogła skorzystać z tego rodzaju powództwa – opartego na art. 189 k.p.c.

W niniejszej sprawie zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych (Dz.U. 2014 r., poz. 1015 z późn. zm.).

W myśl art. 15 tej ustawy wierzyciel może przekazać do biura informacje gospodarcze o zobowiązaniu dłużnika niebędącego konsumentem wyłącznie wówczas, gdy są spełnione łącznie następujące warunki:

1) zobowiązanie powstało w związku z określonym stosunkiem prawnym, w szczególności z tytułu umowy związanej z wykonywaniem działalności gospodarczej,

2) łączna kwota wymagalnych zobowiązań dłużnika niebędącego konsumentem wobec wierzyciela wynosi co najmniej 500 zł oraz są one wymagalne od co najmniej 60 dni,

3) upłynął co najmniej miesiąc od wysłania przez wierzyciela listem poleconym albo doręczenia dłużnikowi niebędącemu konsumentem do rąk własnych, na pełnomocnika, adres do doręczeń wskazany przez dłużnika niebędącego konsumentem, a jeżeli nie wskazał takiego adresu - na adres siedziby dłużnika lub miejsca wykonywania działalności gospodarczej, wezwania do zapłaty, zawierającego ostrzeżenie o zamiarze przekazania danych do biura, z podaniem firmy i adresu siedziby tego biura.

Przepis art. 16 ustawy określa inne niż w art. 15 ustawy warunki przekazania do biura informacji gospodarczych. Z analizy powyższych przepisów wynika, żeby dokonać wpisu dłużnika do Krajowego Rejestru Długów nie jest wymagane wykazanie tego długu tytułem wykonawczym. Oznacza to, że sam wpis nie przesądza o istnieniu wymagalnego zobowiązania, gdyż zobowiązanie takie może być sporne i to może być przyczyną, dla której dłużnik nie uregulował zapłaty pomimo upływu terminu.

Zaś zgodnie z art. 30 ust. 1 tejże ustawy na wniosek dłużnika wierzyciel, który przekazał informacje gospodarcze do biura, jest obowiązany do ich uzupełnienia, uaktualnienia, sprostowania lub usunięcia, jeżeli są one niekompletne, nieaktualne, nieprawdziwe lub zostały udostępnione lub są przechowywane z naruszeniem ustawy. Z kolei art. 31 stanowi, że Biuro usuwa informacje gospodarcze:

1. na wniosek wierzyciela, nie później niż w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku;
2. przed zaprzestaniem wykonywania działalności gospodarczej przez biuro, informując o tym wierzycieli związanych z biurem umową;
3. przekazane przez wierzyciela, z którym wygasła albo została rozwiązana umowa;
4. przekazane przez wierzyciela, który po ich przekazaniu do biura został wykreślony z właściwego rejestru albo ewidencji lub trwale zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej;
5. dotyczące posłużenia się podrobionym lub cudzym dokumentem - po upływie 10 lat, licząc od końca roku, w którym biuro otrzymało te informacje;
6. na podstawie uzasadnionej informacji o nieistnieniu zobowiązania;
7. na podstawie uzasadnionej informacji o wygaśnięciu zobowiązania, jeżeli dane dotyczą dłużnika będącego konsumentem;
8. po upływie 3 lat od ich ostatniej aktualizacji, nie później niż po upływie 10 lat od dnia ich przekazania przez wierzyciela.

Z powyższego wynika, że jedynie wierzyciel może żądać usunięcia danych wpisanych na jego wniosek. Usunięcie danych nastąpi także w momencie uzasadnionej informacji o nieistnieniu zobowiązania i taką informacją będzie prawomocny wyrok sądu ustalający nieistnienie zobowiązania pomiędzy podmiotem wnioskującym o wpis danych a jego rzekomym dłużnikiem. Ustawa ta nie reguluje w żadnej mierze możliwości wystąpienia do sądu z innym powództwem (roszczeniem), niż o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego, w wyniku którego wykazane zostanie, iż faktycznie żadne zobowiązanie, czy umowa nie łączyła podmiotu wnioskującego o wpis danych z podmiotem, którego dane zostały wpisane do rejestru.

Mając powyższe na uwadze przyjąć należy, iż ma innej możliwości usunięcia danych w przypadku sporności roszczenia, jak wystąpienie z powództwem na podstawie art. 189 k.p.c. W związku z tym, strona powodowa miała interes prawny, żeby z takim roszczeniem wystąpić i w świetle powyższego przyjąć należy, iż interes ten wykazała.

W następnej kolejności istotnym jest dokonanie oceny czy między stronami doszło do zawarcia umowy o wykonanie instalacji alarmowej w hangarze powódki w miejscowości P., a tym samym czy strony były związane stosunkiem prawnym.

W tym miejscu wskazać należy, że w myśl ogólnej zasady wyrażonej w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Obowiązek przedstawiania dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na tej stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne.

Samo zaprzeczenie okolicznościom dokonane przez stronę procesową wywołuje ten skutek, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy fakty stają się sporne i muszą być udowodnione, zaś w razie ich nieudowodnienia Sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie /vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 1975 r., wydane w sprawie III CRN 26/75, opubl. LEX nr 7692/.

Spostrzeżenia te miały w niniejszej sprawie takie znaczenie, że to na powódce spoczywał obowiązek wykazania podnoszonych twierdzeń, z których wywodziła nieistnienie stosunku prawnego.

Mając na uwadze przeprowadzone postępowanie dowodowe, w tym zeznania świadków – w szczególności zeznania P. M. oraz S. S., niewątpliwie powód wykazał, iż nie łączyła go z pozwanym umowa na wykonanie instalacji alarmowej. Świadek P. M. zeznał, że współpracował w lipcu 2009 r. z (...) Sp. z o.o. i zajmował się zabezpieczeniem wszystkich obiektów Spółki, które znajdowały się w Polsce. Działał w imieniu (...) Sp. z o.o. Zasady płatności ustalał z S. S., nie dokonywał żadnych ustaleń z A. O. działającym w imieniu powódki. Jedyne co ustalił to fakt, że w alarmie będą dwa manipulatory, tak by każda spółka miała oddzielny dostęp do hangarów. Mimo to, P. M. – jak zeznał – zlecił pozwanemu montaż alarmu w hangarze powódki, ustalając z nim wynagrodzenie za montaż i nie poinformował o tym przedstawiciela powódki. Również świadek S. S. zeznał, że P. M. zlecił prace pozwanemu i działał jedynie w imieniu Spółki (...) Sp. z o.o. Zeznania świadków zostały potwierdzone przez samego pozwanego, który słuchany w charakterze strony podał, że w sprawie systemu alarmowego rozmawiał jedynie z P. M.. Pozwany podczas spotkania z A. O. nie przedstawił się, potwierdził jedynie że wykonuje instalację alarmową. A. O. –jak zeznał - był przekonany, że jest to jeden z pracowników P. W., który zajmuje się alarmami, a z którym powódka współpracuje od kilkunastu lat. Fakt zatem przebywania A. O. na terenie hangaru w trakcie prac pozwanego nie może przesądzać o tym, że przedstawiciel powódki miał wolę zawarcia umowy.

Pozwany P. P. podkreślał, iż umowę zawierał z P. M. który działał w imieniu powodowej spółki.

Zgodnie z art. 98 kc pełnomocnictwo ogólne obejmuje umocowanie do czynności zwykłego zarządu. Do czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu potrzebne jest pełnomocnictwo określające ich rodzaj, chyba że ustawa wymaga pełnomocnictwa do poszczególnych czynności.

Natomiast zgodnie z art. 99 kc jeżeli do ważności czynności prawnej potrzebna jest szczególna forma, pełnomocnictwo do dokonania tej czynności powinno być udzielone w tej samej formie (§ 1). Pełnomocnictwo ogólne powinno być pod rygorem nieważności udzielone na piśmie (§ 2).

Postępowanie dowodowe przeprowadzone w sprawie wykazało, iż P. M. nie działał na rzecz i w imieniu (...) Sp. z o.o. w B..

Zeznania świadków S. S. i P. M. wskazują, iż A. O. nie udzielił żadnemu z nich pełnomocnictwa do działania w imieniu spółki. Znajduje to potwierdzenie w jego zeznaniach w których podkreślił, iż nie umocowywał nigdy ani P. M. ani S. S. do zawierania w imieniu powodowej spółki umów.

Bezspornym jest również co wynika z zeznań pozwanego P. P., iż P. M. nie okazał się nigdy pełnomocnictwem powodowej spółki do działania w jej imieniu, co więcej pozwany nie zawniósł o takie pełnomocnictwo ani też nie wystąpił do powódki o jego potwierdzenie, nie zweryfikował w jakim charakterze faktycznie on działa.

Z powyższego jednoznacznie wynika, że nie doszło do zawarcie umowy pomiędzy stronami. Pozwany wykonał prace w wyniku ustaleń dokonanych z P. M. nie weryfikując czy posiada on uprawnienia do zawarcia takiej umowy.

Dodatkowo skazać należy, iż firma (...) zawarła umowę zgodnie z którą wykonuje monitoring systemów alarmowych na terenie obiektów w P., jedynie z (...) Sp. z o.o. reprezentowaną przez S. S.. Nie ma innej umowy, która wiązałaby powódkę ze Spółką (...). Nie sposób zatem przyjąć by powódka posiadała wiedzę, iż alarm w jej hangarze wykonał pozwany. Co istotne, zarówno z zeznań A. O. jak i przedłożonych przez powódkę dokumentów jednoznacznie wynika, że docelowo system alarmowy wykonał P. W., z którym powódka współpracuje od kilkunastu lat.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze powyższe, Sąd uznając roszczenie powódki za zasadne, uwzględnił je i na podstawie art. 189 k.p.c.

O kosztach procesu orzeczono stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu tj. na mocy art. 98 § 1 kpc. Pozwany jako strona przegrywająca proces, zobowiązana zatem została do zwrotu powódce poniesionych przez nią celowych kosztów procesu. Koszty te stanowiły łącznie kwotę 742 złotych, na co składała się opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych, opłata od pozwu w kwocie 125 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika, który jest racą prawnym (art. 99 kpc w zw. z art. 98 § 3 kpc) w minimalnej stawce – 600 złotych – określonej w § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przed radcą prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 2002 r. nr 163, poz. 1349 z zm.)